SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE BULUNMANIN HÜKMÜ

[Türkçe]

حكم السحر والكهانة

[باللغة التركية]

Abdulaziz b. Abdullah b. Bâz

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

Terceme: Muhammed Şahin

ترجمة: محمد بن مسلم شاهين

Tetkik: Ümmü Nebil

مراجعة: أم نبيل

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu-Riyad

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 - 2008

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd, Allah’adır. Salât ve selâm, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed’e olsun.

Günümüzde bazı İslâm ülkelerinde doktor olduklarını, hastaları sihir ve kehânet yoluyla tedâvi ettiklerini iddiâ eden hokkabazlar çoğalıp yaygınlaşmakta ve halk arasında bazı saf ve câhil insanları sömürmektedirler. Bu durum, Allah Teâlâ'dan başkasına bağlanmak, Allah Teâlâ ve Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-‘in emirlerine karşı gelmek, İslâm ve müslümanlar için büyük tehlike arzetmektedir. Bu sebeple bu durumu Allah rızâsı için müslümanlara açıklamayı uygun gördüm.

Allah Teâlâ'dan yardım dileyerek derim ki; İslâm âlimleri, hastalıktan kurtulmak için tedâvi olmanın câiz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir.

Örneğin; bir müslümanın iç hastalıkları uzmanı bir doktora, ameliyat olmak için bir cerraha, sinir hastalıkları uzmanı bir doktora veya başka bir hastalık uzmanı doktora teşhis ve tedâvi olmak için gitmesi ve hastalığına uygun olarak doktorun verdiği ilâçları alma-sında dînen bir sakınca yoktur.Çünkü bu, sebeplere sarılmak demektir ki Allah’a tevekkülü de ortadan kaldırmaz.Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ her hastalıkla birlikte o hastalığın ilâcını da indirmiştir. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilmez. Fakat Allah Teâlâ hastalıkların şifâsını haram olan şeylerde kılmamıştır.

Bu sebeple bir hastanın,hastalığını tedâvi etmesi için, gaybı bildiklerini iddiâ eden kâhinlere gitmesi ve onların haber verdiklerini tasdik etmesi câiz değildir. Çünkü onlar, bilinmeyen şeyler hakkında konuşurlar veya istediklerini elde etmek için cinlerden yardım alırlar. Bu kimselerin hükmü; -gaybı bildiklerini iddiâ ediyorlarsa- küfür ve sapıklıktır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَّافاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلاَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً.)) [رواه مسلم
]

“Kim, bir falcıya[1] gider de ona bir **ş**ey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz.”[2]

---

[1] "Arrâf"tan kasıt, -Hattâbî'nin de dediği gibi-, cinler vasıtasıyla çalınan veya kaybolan şeyin yerini haber veren kimsedir. Namazının kabul olunmamasından kasıt ise; farzı yerine getirmiş olmakla birlikte kılmış olduğu bu kırk günlük namazlarda kendisine sevap verilmeyeceğidir.(Çeviren)

[2] Müslim

Ebû Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ، فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ r .)) [رواه أبو داود]

"Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'an'ı) inkâr etmiş olur."[1]

Başka bir hadiste ise şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَّافاً أَوْ كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ، فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلى مُحَمَّدٍ r .))

[رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

"Kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."[2]

İmrân b. Husayn'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، مَنْ أَتَى كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ،فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ r .)) [رواه البزار بإسناد جيد]

"(Bir şeyi) uğursuzluk sayan veya kendisi için uğursuzluk saydıran, kehânette bulunan veya kendisi için kehânette bulunduran, büyü yapan veya yaptıran bizden değildir. Kim, bir kâhine gider de (ona bir şeyi sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."[3]

Yukarıdaki hadisler falcı, kâhin, sihirbaz ve bunun gibi kimselere giderek onlara bir şey sormayı,onları tasdik etmeyi şiddetle yasaklamakta ve bunu yapanları (cehennem azabıyla) tehdit etmektedir. Müslüman yöneticilere, İslâm dâvetçilerine, diğer güç ve yetki sahiplerine düşen görev; kâhin, falcı ve bu gibi kimselere gitmeye karşı çıkmaları, çarşı ve pazarlarda bu gibi işlerle uğraşanları yasaklamaları ve en katı bir şekilde bu durumu inkâr etmeleri,

---

[1] Ebû Dâvûd

[2] Sünen Sahipleri rivâyet etmiş, Hâkim hadîsin sahîh olduğunu belirtmiştir.

[3] Bezzâr "ceyyid/iyi" bir senedle rivâyet etmiştir.

bunlara gidenleri de azarlamaları gerekir. Bazı şeylerde doğru olduklarını iddiâ ettiklerine ve pek çok insanın kendilerine geldiklerine aldanmasınlar.Çünkü kendilerine gelen o insanlar câhil kimselerdir.İnsanların bunların sözüne aldanarak onlara uyması asla câiz değildir.Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamıştır.Bu, büyük bir kötülük, çok tehlikeli ve vahim neticeleri olan bir durumdur. Çünkü bu kimseler, yalancı ve günahkârlardır. Yukarıdaki hadîsler, kâhin ve sihirbazın kâfir olduğuna delîl teşkil etmektedir. Çünkü kâhin ve sihirbaz, gaybı bildiklerini iddiâ etmektedirler ki bu davranış küfürdür.

Yine kâhin ve sihirbaz, gâyelerine ulaşmak için cinlere hizmet edip onlara ibâdet etmedikçe, cinler onlara yardım etmezler. Allah Teâlâ'dan başkasına ibâdet etmek, O'na ortak koşmaktır. Gaybı bildiklerini iddiâ ettikleri şeylerde onları tasdik eden de onlar gibidir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunlarla uğraşan herkesten uzaktır. Müslümanın, tılsımlı sözlerle veya kurşun dökerek veyahut buna benzer hurâfelerle tedâvi ettiklerini iddiâ eden kimselere gidip onlara boyun eğmesi câiz değildir. Çünkü bu, kehânet ve gerçekleri insanlardan gizlemek demektir. Bu duruma râzı olan kimse, onların bâtıl ve küfür olan bu işlerine yardım etmiş olur.

Yine, bir müslümanın onlara gidip onlardan ileride oğlu ya da yakınıyla kimin evleneceğini veya karı ile koca arasında veyahut âile içerisinde sevgi, bağlılık,düşmanlık ve boşanma gibi meselelerde ileride olabilecek şeyleri sorması câiz değildir. Çünkü bu, Allah Teâlâ'dan başka hiç kimsenin bilemeyeceği gaybtan haber vermek demektir. Sihir, insanı küfre götüren haramlardandır.

Nitekim Allah Teâlâ Bakara sûresinde, iki melekle ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

H G F D C B A @ ? > = < ; : [

Z Y W V U T S R Q P O M L K J I

j i h g f e d c b a ` _] \ [

[102: سورة البقرة من الآية] Z s r q p n m l k

"İki melek; 'Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayırdan)

hiçbir nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler.(Allah ve Rasûlü'ne îmâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sihir), ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı."[1]

Bu âyet-i kerîme,sihir yapmanın küfür olduğunu ve sihirbazların da sihir yoluyla karı ile kocanın arasını açtığını göstermektedir.Ayrıca sihirbazın bizzat kendisinin fayda veya zarar vermekte etkin olmadığını, fakat Allah Teâlâ'nın takdir ettiği kevnî irâdesiyle sihrin etkili olduğunu göstermektedir. Çünkü hayrı da şerri de yaratan, Allah Teâlâ'dır. Sihir ilmini müşriklerden miras olarak alan, bununla saf ve câhil insanları aldatan bu iftirâcıların zararı ne kadar büyük, hâli ne kötü bir hâldir. Bu durumu Allah'a havâle ederiz.

Yine, yukarıdaki âyet-i kerîme, sihir ilmini öğrenenlerin kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrendiklerini ve kıyâmet gününde onların hayırdan hiçbir nasiplerinin olmayacağını göstermektedir.Bu büyük tehdit onların kendilerini düşük bir ücret karşılığın-da sattıklarından dolayı, dünya ve âhirette büyük bir hüsrâna uğrayacaklarını göstermektedir.

Nitekim Allah Teâlâ, onları bu sebepten dolayı yermiş ve şöyle buyurmuştur:

Z s r q p n m l k j [

[102: سورة البقرة من الآية]

"(Allah ve Rasûlü'ne îmâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sihir), ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı."[2]

Allah Teâlâ'dan, sihirbaz, kâhin ve benzerî hokkabazların şerrinden bizi uzak tutmasını,bize âfiyet vermesini ve müslümanları onların şerrinden korumasını dileriz.Onların tehlikesine karşı müslüman devlet başkanlarını muvaffak kılmasını dileriz. Yine, insanların bu gibi kimselerin zararlı ve çirkin emellerinden emin bir hayat yaşayabilmesi için bunlar hakkında Allah Teâlâ'nın hükmünü uygulamakta müslüman devlet başkanlarını muvaffak kılmasını dileriz. Şüphe yok ki Allah, cömerttir, dilediğine karşılıksız verendir, kerimdir.

Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ, vukû bulmadan önce sihrin şerrinden korunmayı kullarına meşrû kılmıştır. Sihrin vukû bulmasından sonra da kullarına rahmet, lütuf ve nimetinin kemâle ermesi olarak nasıl tedâvi olmaları gerektiğini onlara açıklamıştır.

Aşağıda sayacağımız şeyler, sihir vukû bulmadan önce onun tehlikesinden nasıl korunulması gerektiğini ve vukû bulduktan sonra da dînen mübah olan tedâvisini açıklamaktadır.

---

[1] Bakara Sûresi:102

[2] Bakara Sûresi:102

Vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu nedir?

Vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu; dînen meşrû olan zikir ve duâlarla Kur'an ve sünnette bildirilen Allah Teâlâ'ya sığınılan sûre ve duâları okuyarak korunmaktır.

Bu zikir, duâ ve âyetlere gelince bunlar:

1. Farz namazların akabinde selâmdan sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den haber verilen duâları okuduktan sonra Âyetel-Kürsî'yi okumaktır.

2. Uykudan önce Âyetel-Kürsî'yi okumak, sünnettir.Çünkü Âyetel-Kürsî, Kur'anın en büyük âyetidir. Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmuştur:

[s t u v w x y { | } ~ نَوْمٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى

ٱلْأَرْضِ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ يَعْلَمُ ´ µ ¶ ¸ خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ

بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ

ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ Z [سورة البقرة الآية :255]

"Allah, odur ki kendisinden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O, Hayy'dır, Kayyûm'dur. Kendisine ne bir uyuklama, ne de bir uyku gelir. Gökte ve yerde ne varsa, hepsi O'nudur. O'nun izni olmadan hiç kimse, O'nun yanında başkasına şefâat edemez. O'nun ilmi, (kâinâtta olmuş, şu an olan ve gelecekte olacak) her şeyi kuşatmıştır. O,kullarının (gelecekte yapacaklarıyla geçmişte yaptıklarının) hepsini bilir. O bildirmedik-ten sonra yarattıklarından hiç kimse, O'nun ilmine erişemez. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri içine alır. Gökleri ve yeri korumak, O'na zor gelmez. O, zâtı ve sıfatları ile bütün yarattıklarından yüce ve büyüktür."[1]

3. Şu üç sûreyi her farz namazın sonunda okumak da, sihirden korunmanın yollarındandır:

! " #

[! " # $ % & ' ( ) * + , - . /

0 1 2 3 Z [سورة الإخلاص الآيات :1-4]

"(Ey Peygamber!) De ki: (Ulûhiyetin yegâne sâhibi ve ulûhiyette kendisine ortak koşulmayan) Allah birdir. Her muhtâcın maksûdu O'dur (ihtiyaç ve

[1] Bakara Sûresi:255

istekleri gideren ancak O'dur).O doğurmamış ve doğurulmamıştır. (O'nun ne oğlu, ne babası, ne de eşi vardır). (İsim, sıfat ve fiilllerinde) O'nun dengi hiç kimse yoktur."[1]

" !

B A @ ? > = < ; : 9 8 7 6 5 4 [

Z O N M L K J I H G F E D C

[5-1: سورة الفلق الآيات]

"(Ey Peygamber!) De ki: Yarattığı şeylerin (hepsinin) şerrinden, karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfleyen büyücü kadınların şerrinden ve (Allah'ın insanlara bahşettiği nimetleri kıskanıp o nimetlerin onlardan yok olmasını isteyen) hasetçinin şerrinden, sabahın Rabbine sığınırım."[2]

" !

\ [Z Y X W V U T S R Q P [

g f e d c b a ` _ ^]

[6-1: سورة الناس الآيات] Z i h

"(Ey Peygamber!) De ki: (Bütün işlerini istediği gibi yöneten) insanların melikine, (O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilâh olmayan) insanların ilâhına, (gaflet ânında insana vesvese veren, fakat Allah'ın adı anıldığı zaman gizlenen) insanların kalplerine şer (ve şüphe sokan) sinsi şeytanın şerrinden, cin ve insan şeytanlarından, (kötü vesveseleri tek başına gidermeye kâdir olan) insanların Rabbine sığınırım."[3]

4. İhlâs, Felak ve Nâs sûrelerini, sabah ve akşam namazının farzından sonra ve uykudan önce üçer defa okumak, sihirden korunma yollarındandır.

5.Bakara sûresinin son iki âyetini akşamleyin okumak da sihirden korunma yollarındandır.

Bu iki âyet şunlardır:

---

[1] İhlâs Sûresi
[2] Felak Sûresi
[3] Nâs Sûresi

t s r q p n m l k j i h g [

وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ~ } | { z y x w v u

ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ © نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ´ | ¶ ¸

تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن

قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا

فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ à Z [ورة البقرة الآيتان :285-286]

“Rasûl (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-) Rabbi tarafından kendisine indirilene îmân etti. Müminler de îmân ettiler.Onlardan her biri Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine îmân ettiler.’Allah’ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız. İşittik ve îmân ettik. Rabbimiz! Bizi(m günahlarımızı) bağışla. Dönüş(ümüz de yalnızca) sanadır’ dediler.Allah hiç kimseye, gücünün yetmeye-ceği bir şeyi yüklemez. Kim hayır işlerse, karşılığında hayır görecek, kim de kötülük işlerse karşılığında kötülük görecektir.Rabbimiz! (Üzerimize farz kıldığın bir şeyi) unutur veya (yapmamızı yasakladığın bir şeyi yaparak) hata edersek, bizi cezâlandırma. Rabbimiz! Bizden önceki (âsi topluluklara cezâ olsun diye) yüklediğin zor işleri bize yükleme.Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceği şeyleri bize yükleme. Günahlarımızı affet. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın (her şeyimizin sâhibi ve işlerimizi çekip çevirensin). (Dînini, birliğini ve peygamberini) inkâr edenlere karşı bizi muzaffer kıl."[1]

6. Rasûlullah -sallalahu aleyhi ve sellem-’den rivâyet olunduğuna göre, o şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللهِ حَافِظٌ وَلاَ يَقْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ.)) [رواه البخاري]

“Kim, geceleyin Âyetel-Kürsî’yi okursa, (Allah tarafından gönderilen) bir melek onu korur ve sabahla-yıncaya kadar şeytan ona yaklaşamaz.”[2]

7. Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ.)) [رواه البخاري ومسلم]

“Kim, geceleyin Bakara sûresinin son iki âyetini okursa, o iki âyet onu her

[1] Bakara Sûresi:285-286

[2] Buhârî

türlü kötülüklerden korur.”[1]

8. Herhangi bir ev veya çöl, hava ve deniz gibi yerlerde konakladığı zaman, gece-gündüz yarattığı şeylerin şerinden bolca Allah’ın noksansız sözlerine sığınmak da şeytanın şerrinden Allah’a sığınmanın yollarındandır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلاً فَقاَلَ: أَعوُذُ بِكَلِماَتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ ماَ خَلَقَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتىَّ يَرْتحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ.)) [رواه مسلم]

“Kim, bir yerde konakladığında: Yarattığı şeylerin şerrinden Allah’ın noksansız sözlerine sığınırım' derse, oradan ayrılıncaya kadar hiçbir şey kendisine zarar veremez.”[2]

9. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den sahîh olarak rivâyet olunan hadiste teşvik edildiği ve bunun her türlü kötülükten kurtuluş olduğu için, sabah ve akşamın ilk vakitlerinde müslümanın üç defa şöyle duâ etmesi de Allah’a sığınmanın yollarındandır:

((بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلاَ فِي السَّماَءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.)) [رواه أحمد والترمذي وأبو داود وان ماجه]

“Yerde ve gökte, adıyla hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın adıyla. O, (her şeyi) hakkıyla işiten ve bilendir.”[3]

Bu duâlarla Allah'a sığınılan sûreleri,ihlaslı olarak devâmlı okumak, buna kalpten inanmak,O'na güvenip dayanmak ve bu duâ ve sûrelerin delâlet ettiği anlamı gönülden kabul etmek, sihir belâsı ile diğer şeylerin şerrinden korunmanın en büyük sebeplerindendir.

10. İnsanın,başına gelen zararı kaldırıp hastalığını gidermesi için Allah Teâlâ'ya boyun eğmesi ve O’na yalvararak ondan istemesi de sihir vukû bulduktan sonra onu ortadan kaldırmanın en büyük silahıdır.

11. Sihir ve benzerî hastalıkları tedâvi etmek için Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’den sâbit olan ve onun ashâbını rukye ile tedâvi ettiği duâlardan birisi de şudur:

((اَللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ! أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لاَ شِفاَءَ إِلاَّ شِفاَؤُكَ،

[1] Buhârî ve Müslim
[2] Müslim
[3] Müslim

شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَماً.)) [رواه أبو داود والترمذي]

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı gider. Şifâ ver. Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın.”[1]

Bu duâyı üç defa tekrarlar.

Yine bu rukyelerden birisi de Cebrâîl -aleyhisselam-'in Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’i rukye ile tedâvi ederken üzerine okuduğu duâdır. Cebrâîl -aleyhisselam-, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in üzerine şöyle okumuştu:

((بِسْمِ اللهِ أُرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حاَسِدٍ، اللهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللهِ أُرْقِيكَ.)) [رواه مسلم]

“Allah’ın adıyla, sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine okurum. Allah sana şifâ versin. Allah’ın adıyla senin üzerine okurum.” [2]

Bu duâyı da üç defa tekrar eder.

12. Vukû bulduktan sonra sihri tedâvi etmenin yollarından birisi de kendisine sihir yapıldığından dolayı eşine yaklaşamayan kimse için faydalı olan tedâvi şeklidir ki bu tedâvi için yedi tane sidir[3] ağacının yaş yaprağından alır. Onu taş veya benzeri bir şeyle öğütür, sonra yıkanmak için kendisine yetecek kadar bir suya koyup karıştırır. Ardından suyun içine Âyetel-Kürsî’yi, Kâfirûn, İhlâs, Felak ve Nâs sûreleri ile A’râf sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

[۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ Z [سورة الأعراف الآيات :117-119]

“Biz de Mûsâ’ya (elindeki) «asanı (yere) at! diye vahyettik. Asasını (yere) atınca,bir de baktılar ki bu asa, onların (insanlara doğru gösterdikleri aslında bâtıl olan) uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ’nın Allah’ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu.Sihirbazlar orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular.Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelîl olarak geri döndüler.”[4]

Yûnus sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

---

[1] Ebû Dâvûd ve Tirmizî

[2] Müslim

[3] Sidir: Trabzon hurmasına benzeyen, meyvesi alıç ağacının meyvesinin büyüklüğünde olan bir bitkidir. ‘Sidir’ ağacının meyvesine ‘Nebk” denir. (Çeviren)

[4] A’raf Sûresi:117-119

/ . - , + *) (' & % $ # " ! [

C B A @ > = < : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0

Z N M L K J I H G F E D

[82-79: سورة يونس الآيات]

"Firavun:Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (ipleriniz ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): Sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez, dedi. Allah, günahkâr-ların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır."[1]

Sonra Tâ Hâ sûresindeki şu âyetleri okur:

2 1 / . - , + *) (' & % $ # " ! [

C B A @ ? > = < ; : 9 8 7 6 5 4 3

W V U S R Q P N M L K J I H G F E D

[69-65: سورة طه الآيات] Z Z Y X

"(Sihirbazlar) dediler ki:Ey Musâ!Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleriyle sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebi ile, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ'ya):'Hiç korkma,(sihirbazlara, Firavun ve askerlerine) üstün gelecek olan muhakkak ki sensin', dedik. 'Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun.(Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) iflâh olmaz."[2]

Yukarıda zikredilen âyetleri suyun içine okuduk-tan sonra bu sudan üç yudum içer, geri kalan suyla yıkanır. Bu şekilde -Allah'ın izniyle- hastalık kendisinden gider. İhtiyaç duyduğunda, hastalık gidene kadar iki veya daha fazla bu şekilde yapmasında bir sakınca yoktur.

13. Sihrin başka bir tedâvi yolu da sihir yapılan yeri veya dağı veyahut sihrin bulunduğu yeri öğrenmek için çaba harcamaktır ki bu yol, sihrin giderilmesi için en faydalı yoldur. Sihrin yapıldığı yer bilinir,oradan çıkarılıp imhâ

---

[1] Yûnus Sûresi:79-82

[2] Tâ Hâ Sûresi: 65-69

edilirse, sihir bozulur. Bu saydıklarımız, sihirden korunma ve tedâvi olmanın yollarındandır.

Başarı Allah'tandır.

Kurban keserek cinlerle şeytanlara yaklaşmak veya başka bir yolla onlara yaklaşmaya çalışan sihirbazların yaptıkları tedâvi şekline gelince, bu davranış câiz değidir. Çünkü bu,şeytanın işidir, hatta büyük şirktir. Müslümana düşen görev; bundan şiddetle sakınmaktır.

Aynı şekilde kâhin, müneccim ve hokkabazlara gidip onlara soru sorarak tedâvi olmak, söylediklerini yerine getirmek de câiz değildir. Çünkü onlar, Allah'a inanmayan ve gaybı bildiklerini iddiâ ederek insanları aldatan yalancı ve günahkâr kimselerdir.Bu kitabınn başında zikrettiğimiz gibi, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey hakkında soru sormaktan ve söylediklerini tasdik etmekten şiddetle sakındırmıştır.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sihiri sihirle çözmek hakkında soru sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

((هُوَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ.)) [رواه أحمد وأبو داود بإسناد جيد]

“(Sihir yapılan kimseden sihiri), sihirle çözmek, **ş**eytanın amelindendir.”[1]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu sözünden kasıt; câhiliyye devri insanlarının sihiri sihirle çözmeye çalıştıkları yoldur ki onlar sihirbaza gidip o sihri çözmesini ister veya başka bir sihirbazdan sihiri, o sihirin bir benzeriyle çözmesini isterlerdi.

Daha önce de belirtildiği gibi, sihiri bozmak için şer'î rukye, teavvuzât (Allah'a sığınılan sûre ve duâlar) ve mübah olan ilaçları kullanmakta bir sakınca yoktur. Nitekim büyük âlim İbn-i Kayyim ile Abdurrahman b. Hasan “Fethul-Mecîd” adlı eserinde ve başka âlimler bunun helâl olduğunu belirtmişlerdir.

Allah Teâlâ'dan, müslümanları her türlü kötülükten uzak tutmasını, dînlerini korumasını, onları dînlerinde bilgili kılmasını ve dînine aykırı olan şeylerden onları uzak tutmasını dileriz.

Allah Teâlâ, kulu ve elçisi Muhammed'e, âile halkına ve ashâbına salât ve selâm eylesin.

[1] Ahmed ve Ebû Dâvûd "ceyyid" bir isnadla rivâvet etmişlerdir.

% % % % %

KADININ KOCASINA SİHİR YAPMASININ HÜKMÜ[1]:

Abdulazîz b. Bâz'dan, kıymetli kardeşime…

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Yeni eşinizle cinsel ilişkiye girmek istediğinizde, sihir yapıldığı için eşinizle cinsel ilişkiye giremediğinizi, yeni eşinizle cinsel ilişkiye engel olan şeyin eski eşinizin yapmış olduğu sihir olduğunu ve bunu da bir âlime sorduğunuzu belirttiğiniz tarihsiz mektubunuz bana ulaştı. Allah Teâlâ da sizi doğru yola ulaştırsın. Sormuş olduğunuz meselenin hükmü bilinen bir şeydir.

Bunun cevabı şöyledir:

Eski eşiniz bunu yaptığını itiraf eder veya bu yaptığı şâhitlerle ortaya çıkarsa, hiç şüphe yok ki çok çirkin bir iş işlemiş olur ki bu, küfür ve dalâlettir. Çünkü eşinizin yaptığı iş, haram olan sihirdir.Sihirbaz ise, Allah Teâlâ'nın şu emri uyarınca kâfirdir:

, + *) (' & % $ # " ! [

8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . -

J I H G F D C B A @ ? > = < ; :

[Z Y W V U T S R Q P O M L K

k j h g f e d c b a ` _] \

[102: سورة البقرة الآية] Z s r q p n m l

[1]Bu fetvâ,müellifin 9/11/1387 Hicrî yılında kendi bürosundan yayımlanmıştır.

“(Yahûdiler) Süleyman’ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular. Oysa Süleyman (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Fakat şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular. (Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil’de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. İki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler.Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayırdan) hiçbir nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne îmâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sihir) ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı.”[1]

Bu âyet-i kerîme uyarınca sihir yapmak, küfürdür, sihirbaz ise kâfirdir. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri yapmalarının gâyesi de karı ile kocanın arasını açmaktır. Bu sebeple, sihirbazlar için kıyâmet günü, Allah Teâlâ'nın azabından hiçbir kurtuluş yolu yoktur.

Nitekim sahîh bir hadiste Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((اِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْـمُوبِقاَتِ، قِيلَ: وَماَ هُنَّ ياَ رَسوُلَ الله ؟ قاَلَ:الـشِّرْكُ بِـالله، والسِّحْرُ، وقتلُ النفْسِ التِي حَرَّمَ اللهُ إِلاَّ بِالْـحَقِّ،وَأَكْلُ مـاَلِ الْيَتـِيمِ، وَالتَّـوَلِّي يَـوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْـمُحْصَناَتِ الْغاَفِلاَتِ الْـمُؤْمِناَتِ)) [رواه البخاري ومسلم]

“(İnsanı) helâk eden yedi şeyden sakının. Sahâbe: O yedi şey nedir, Ey Allah’ın Rasûlü? diye sordular. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

‘Allah’a ortak koşmak, sihir yapmak, Allah’ın öldürmeyi haram kıldığı cana haksız yere kıymak,fâiz yemek,yetim malı yemek,(kâfirlere karşı) savaşırken savaş meydanından kaçmak ve iffetli, mâsum mü’min kadınlara zinâ isnâdında bulunmak.”[2]

Sorunuzdan anlaşıldığına göre, sana ilaç veren şeyh de o kadın gibi sihirbazdır. Çünkü sihir işine ancak sihirbazlar muttali olurlar. Aynı zamanda, şeyh denilen bu zât; birçok işte gayptan haber verdiğini iddiâ eden falcı ve

---

[1] Bakara Sûresi:102

[2] Buhârî ve Müslim

kâhinler gibidir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu emri gereği, müslümanın bunlardan şiddetle sakınması ve gaybtan haber verdiklerini iddiâ ettikleri şeyleri tasdik etmemesi gerekir:

((مَنْ أَتى عَرَّافاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلاَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً.)) [رواه مسلم
]

"Kim, bir falcıya gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz."[1]

Ebû Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتى عَرَّافاً أَوْ كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ، فَقَدْ كَفَرَ بِـماَ أُنْـزِلَ عَـلى مُحَمَّـدٍ
r .))

[رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

"Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."[2]

Sana düşen görev; senden sâdır olanlara tevbe edip pişman olman ve adı geçen şeyh ile ilk eşini, "İyiliği Emretme ve Kötülükten Alıkoyma Heyeti" ile "Şeriat Mahkemesi başkanına"[3] haber vermendir.Böylelikle şeriat mahkemesi ile iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti onları bu işten alıkoyabilsin. Başına böyle bir olay geldiği zaman, sana dînî ilâcı tavsiye edebilmeleri için gerçek İslâm âlimlerine gidip sormalısın. Allah Teâlâ, bizi ve seni dînde bilgili kılıp İslâm dîni üzere sebât kılsın ve İslâma aykırı olan şeylerden uzak tutsun.Şüphesiz ki O,cömerttir, kerîmdir.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

---

[1] Müslim

[2] Sünen Sâhipleri rivâyet etmişler, Hâkim de hadîsin sahîh olduğunu belirtmiştir.

[3] "İyiliği Emretme ve Kötülükten Alıkoyma Heyeti" ile "Şeriat Mahkemesi", yazarın ülkesi S. Arabistan'dadır. (Çeviren)

% % % % %

SİHİRBAZ VE KÂHİNLERE GİDEREK ONLARA BİR KONUDA SORU SORMANIN HÜKMÜ:

Soru:

Yemen'in bazı bölgelerinde kendilerine "Seyyid" adı verilen insanlar, hokkabazlık ve buna benzer İslâm dînine aykırı olan bazı şeyler yapmakta ve insanlardaki müzmin hastalıklara şifâ verdiklerini iddiâ etmektedirler. Bunun için de kimisi kendisine hançer saplamakta ve sapladığı yeri kendisine hiçbir zarar vermeden iyileştirmekte, kimisi de dilini kesmekte ve kestiği dilini yerine iâde ederek hastalıkları tedâvi ettiğini kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu kimselerin kimisi namaz kılmakta, kimisi de kılmamaktadır.

Yine bu kimseler kendi aşiretlerinden olmayan kadınlarla evlenmeyi

kendilerine helâl saymakta,fakat başka birisinin kendi aşiretlerinden evlenmesini helâl saymamakta-dırlar. Hastaları tedâvi ederlerken, duâla-rında atalarından birisinin adını anıp: "Yâ Allah, Yâ falanca" demektedirler.

Eskiden insanlar bu kimselere saygı duyarlar, onları olağanüstü insanlar ve Allah'ın yakın kulları sayarlar,hatta onları Allah'ın adamları diye adlandırırlardı. Şimdi ise insanlar onlar hakkında iki kısma ayrıldılar: Bir kısmı onlara karşı gelmekte ki bunlar gençler ve kültürlü kimselerdir. Bir kısmı da hâlâ onlara bağlı kalan yaşlı ve câhil kimselerdir. Sizden bu konuda bize gerçeği açıklamanızı istirham ederiz.

Cevap:

Bu gibi kimseler, çirkin işleri ve bâtıl davranışları olan bazı tasavvuf fırkalarıdır.

Aynı şekilde,gaybı bildiklerini iddiâ eden, cinlere hizmet ederek onlara ibâdet eden, sihir yaparak insanları aldatmaları için bunlar falcılar gürûhundandır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bunlar hakkında şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَّافاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلاَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً.)) [رواه مسلم]

“Kim, bir falcıya gider de ona bir **ş**ey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz.”[1]

Allah Teâlâ, Musa ile Firavun arasında geçen kıssada sihir hakkında şöyle buyurmaktadır :

[قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا ´ µ ¶ ¸ بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ Z [سورة الأعراف الآية :116]

“(Musa, sihirbazlara):‘Siz (önce) atın’ dedi. Onlar, (ipleri ve sopalarını yere) atınca, insanların gözlerini büyülediler (yaptıkları şey onlara gerçek gibi gösterildi. Halbuki yapılanlar, yapmacık ve hayalden başka bir şey değildi). Onları korkutup büyük bir sihir gösterdiler.”[2]

Yukarıda zikredilen hadîs ve şu hadîsler uyarınca, sihirbazlara gidip onlara bir şey sormak câiz değildir.

((مَنْ أَتَى كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ،فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ r.)) [رواه أبو داود]

[1] Müslim

[2] A’raf Sûresi:116

“Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”[1]

Başka bir rivâyette şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتى عَرَّافاً أَوْ كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقوُلُ، فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلى محُمَّدٍ r.))

[رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

“Kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar) ve söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’anı) inkâr etmiş olur.”[2]

Allah Teâlâ'dan başkasına yalvarıp yakarmak ve O’ndan başkasından yardım istemelerine veya ataları ile kendilerinden önceki nesillerin kâinattaki olaylarda söz sahibi olduklarını, hastaları iyileştirdiklerini, ölü oldukları veya hazırda olmadıkları halde, duâ edenlerin duâlarına icâbet ettiklerini iddiâ etmelerine gelince,bunların hepsi Allah Teâlâ'yı inkâr etmek ve büyük şirktir.

Müslümanın, bu kimselere engel olması, onlara gidip bir şey hakkında soru sormaması ve söylediklerini tasdik etmemesi gerekir.Çünkü onlar, böyle yapmakla kâhinlik ve falcılık işiyle Allah Teâlâ'dan başkasına ibâdet eden, cinler, ölüler ve başkalarından yardım isteyen müşriklerin yaptıkları işi yapmaktadırlar. Güyâ o kimselerin ataları ve kendilerinden önceki nesiller olduklarını, onların başka insanlar olduklarını, onların velâyet ve kerâmet sâhibi olduklarını iddiâ etmektedirler. Oysa bunların hepsi, İslâm dîninde çirkin sayılan kâhinlik ve falcılık işlerinden biri olan hokkabazlıktan başka bir şey değildir.

Kendilerine hançer saplamak ve dillerini kesmek gibi çirkin davranışlarına gelince, bunların hepsi insanları aldatmaktır. Bunlar, Kur’an ve sünnetten daha önce zikredilen delillerin gösterdiği, dînimizin haram kılıp ondan sakındırdığı sihir çeşitlerindendir. Aklı başında olan birisinin bunlara aldanmaması gerekir.

Bu davranış, Allah Teâlâ’nın Firavun’un sihirbazları hakkında aşağıdaki âyet-i kerîmede buyurduğu gibi sihir kâbilindendir:

[66 :سورة طه الآية] Z : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 ... [

[1] Ebû Dâvûd

[2] Sünen Sâhipleri rivâyet etmişler, Hâkim de hadîsin sahîh olduğunu belirtmiştir.

“(Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor.”[1]

Bu kimseler; sihir,hokkabazlık,kâhinlik,falcılık,büyük şirk,Allah Teâlâ'dan başkasından yardım dilemek ve medet ummak, gaybı bildiklerini ve kâinattaki olaylarda söz sâhibi olduklarını iddiâ etmek gibi birçok işi birarada bulundurmuşlardır.Bu davranış, Allah Teâlâ’nın haram kıldığı, hokkabazlık ve O'ndan başka hiç kimsenin bilmediği gaybı bildiğini iddiâ etmek gibi,birçok çeşitleri olan büyük şirk ve açık küfürdür.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

Z F E D C B @ ? > = < ; : 9 8 7 [

[سورة النمل من الآية :65]

“(Ey Peygamber! Onlara) De ki: Göklerde ve yerde, Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilemez.”[2]

Bu kimseleri bilen her müslümana düşen görev; bu durumu çirkin görüp onları bu işten yasaklaması, yaptıkları şeyin çok kötü ve çirkin olduğunu onlara belirtmesi, İslâm ülkelerinde yaşıyorlarsa, hak ettikleri cezâları almaları, kötülüklerini ortadan kaldırmak, müslümanları onların bâtıl hareket ve hîlelerinden korumak için onları yetkili mercîlere bildirmesi gerekir.

Başarı, ancak Allah’tandır.

% % % % %

[1] Tâ Hâ Sûresi:66

[2] Neml Sûresi:65

HALK ARASINDA DOKTOR OLARAK BİLİNEN VE HASTALARINI TEDÂVİ EDERKEN CİNLERİ KULLANAN KİMSEYE GİTMENİN HÜKMÜ:

Soru:

İnsanlardan bazı kimseler, söylediklerine göre hastalarını ilkel yolla tedâvi etmektedirler. Onlardan birisine gittiğim zaman bana şöyle dedi: “Kendinin ve annenin adını yaz ve yarın tekrar bize gel” dedi. Bir gün sonra tekrar gittiğimde bana; “Hastalığın şu, tedâvisi ise şöyledir”, dedi.

Yine onlardan birisi: “Hastaları tedâvi ederken Allah’ın kelâmını kullandığını” söylemektedir. Bu kimseler hakkındaki görüşünüz ve bunlara gitmenin hükmü nedir?

Cevap:

Hastaları tedâvi ederken böyle yapanın işlerinde cinleri kullandığını ve gayb ile ilgili işleri bildiğini iddiâ ettiğini göstermektedir ki bu kimselerin yanında tedâvi olmak câiz değildir. Aynı şekilde bu kimselere giderek onlara birşey hakkında soru sormak da câiz değildir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu kimseler hakkında şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَّافاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلاَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً.)) [رواه مسلم]

“Kim, bir falcıya gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz.”[1]

Kâhin, falcı ve sihirbazlara gidip onlara soru sor-manın ve onları tasdik etmenin haram oluşu konusunda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’den birçok hadis rivâyet edilmiştir.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir hadiste bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى كاَهِناً فَصَدَّقَهُ بِماَ يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِماَ أُنْزِلَ عَلىَ مُحَمَّدٍ r .)) [رواه أبو داود]

“Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş

[1] Müslim

olur."[1]

Taşları birbirine vurmak, midye kabuğu takmak, yerde çizgiler çizmek veya hastanın, anne ve babasının veyahut da akrabalarının isimlerini sorarak gaybı bildiğini iddiâ edenin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onlara gidip birşey hakkında soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasakladığı falcı ve sihirbazlardandır.

Bu kimseler, hastaları Kur'an-ı Kerîm âyetleriyle tedâvi ettiklerini iddiâ etseler bile bir müslümanın bunlara bir şey hakkında soru sormaktan ve onların yanında tedâvi olmaktan şiddetle sakınması gerekir. Çünkü bâtıl ehli kimseler, genel olarak insanları bu şekilde aldatırlar. Bu sebeple onların dediklerini tasdik etmek, câiz değildir. Bu kimseleri tanıyanın, onlara Allah Teâlâ'nın hükmünü uygulayarak müslümanların onların şer ve fesadından emîn olmalarını sağlamak,insanların mallarını bâtıl yolla yemelerine engel olmak için ülkesindeki kadı,emir veya "iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti" gibi yetkili makamlara bildirmesi gerekir.

Her şeyde kendisinden yardım dilenen, ancak Allah'tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah'tandır.

% % % % %

[1] Ebû Dâvûd

SİHRİN DÎNİ TEDÂVİSİ[1]:

Soru:

Bir âlimin; “kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi, içerisinde su olan kovaya sidir ağacının yedi yaprağını koyup üzerine Felak ve Nâs sûrelerini, Âyetel-Kürsî’yi, Kâfirûn sûresini, Bakara sûresinin 102. âyeti ile Fâtiha sûresini okuması gerekir” dediğini işittim. Bu söz doğru mudur? Kendisine sihir yapıldığını zanneden kimsenin ne yapması gerekir? Bu konuda bizi aydınlatmanızı istirham ederiz.

Cevap:

Hiç şüphe yok ki sihir vardır. Kimisi gerçek gibi görünür, fakat hayâldir. Kimisi de vukû bulur ve Allah Teâlâ’nın izniyle etkili olur.

Nitekim Allah Teâlâ sihirbazlar hakkında şöyle buyurmuştur:

, + *) ' & % $ # " ! [

8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . -

J I H G F D C B A @ ? > = < ; :

[Z Y W V U T S R Q P O M L K

k j h g f e d c b a ` _] \

[102: سورة البقرة الآية] Z s r q p n m l

---

[1] Kur'an-ı Kerîm radyosunda yayınlanan 'Nûrun Ale'd-Derb' adlı programdan alınmıştır.Kaset numarası: 53

“(Yahûdiler) Süleyman’ın hükümrânlığı zamanın-da şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular. Oysa Süleyman (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Fakat şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular. (Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil’de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular.İki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler.Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayırdan) hiçbir nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne îmâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sihir) ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı.”[1]

Sihrin tesiri vardır. Fakat bu, Allah Teâlâ'nın kevnî irâdesiyle olur.Zirâ kâinatta olan hiçbir şey, Allah Teâlâ’nın kazâ ve kaderi olmadan vukû bulamaz. Fakat bu sihrin ilacı da vardır.Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’e de sihir yapılmış, Allah Teâlâ onu sihirden kurtarıp sihrin şerrinden korumuştur. Sahâbe, sihirbazın yaptığı şeyi bulup yok etmiş, böylece Allah Teâlâ peygamberini sihirbazın yaptığından uzaklaştırmıştır.

Aynı şekilde, düğümlenmiş ipler veya birbirine bağlanmış çiviler veyahut da bunun gibi sihirbazın yaptığı şeyler bulunduğu zaman yok edilir. Çünkü sihirbazlar işleri gereği düğümlere üfürür ve çirkin emelleri için düğümlerin üzerine vururlar. İstedikleri şey, bazen Allah Teâlâ'nın izniyle olur, bazen de bozulur. Rabbimizin her şeye gücü yeter.

Kendisine sihir yapılan kimse aklı yerinde ise bazen kendisinin üzerine okumasıyla sihir tedâvi edilir. Bazen de başkası tarafından kendisinin üzerine okunarak göğsüne veya başka bir yerine hafifçe üflenir ve üzerine şu sûreler okunarak tedâvi edilir: Fâtiha sûresi, Âyetel-Kürsî,İhlas,Felak ve Nâs sûreleri ve sihirle ilgili A’râf, Yûnus ve Tâhâ sûrelerindeki şu âyetler okunur:

[۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ
مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ Z [سورة الأعراف الآيات :117-119]

“Biz de Mûsâ’ya (elindeki) «asanı (yere) at! diye vahyettik. Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (insanlara doğru gösterdikleri aslında bâtıl olan) uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ’nın Allah’ın

[1] Bakara Sûresi:102

elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu.Sihirbazlar orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular.Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelîl olarak geri döndüler.”[1]

Yûnus sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

0 / . - , + *) (' & % $ # " ! [

D C B A @ > = < : 9 8 7 6 5 4 3 2 1

[82-79: سورة يونس الآيات] Z N M L K J I H G F E

“Firavun:Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (ipleriniz ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): Sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.”[2]

Sonra Tâ Hâ sûresindeki şu âyetleri okur:

2 1 / . - , + *) (' & % $ # " ! [

C B A @ ? > = < ; : 9 8 7 6 5 4 3

W V U S R Q P N M L K J I H G F E D

[69-65: سورة طه الآيات] Z Z Y X

“(Sihirbazlar) dediler ki:Ey Musâ!Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleriyle sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebi ile, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya):'Hiç korkma,(sihirbazlara, Firavun ve askerlerine) üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun.(Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) iflâh olmaz.”[3]

Ayrıca sihirle ilgili bu âyetlerle birlikte Kâfirûn, İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini okur.

---

[1] A’raf Sûresi:117-119

[2] Yûnus Sûresi:79-82

[3] Tâ Hâ Sûresi: 65-69

İhlas,Felak ve Nâs sûrelerini üçer defa tekrarlamak daha fazîletlidir. Daha sonra şifâ vermesi için Allah Teâlâ'ya şöyle duâ eder:

((اَللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لاَ شِفَاءَ إِلاَّ شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَماً.)) [رواه أبو داود والترمذي]

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı gider. Şifâ ver.Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın.”

Bu duâyı üç defa tekrarlar.Ayrıca şu duâyı da okur:

((بِسْمِ اللهِ أُرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللهِ أُرْقِيكَ.)) [رواه مسلم]

“Allah’ın adıyla, sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine okurum. Allah sana şifâ versin. Allah’ın adıyla senin üzerine okurum.”

Bu duâyı da üç defa tekrarlar. Hastaya âfiyet ve şifâ vermesi için Allah Teâlâ'ya duâ eder. Rukyesinde üç defa şöyle duâ ederse, güzel olur:

((أُعِيذُكَ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.))

“Seni, yarattığı şeylerin şerinden Allah’ın noksansız sözlerine sığındırırım.”

Bütün bu sayılanlar, faydalı ilaçlardandır. Kendisine sihir yapılan kimse, bu rukye ve duâyı bir miktar suya okuyup o sudan içer, geri kalanıyla yıkanırsa, -Allah’ın izniyle- bu, âfiyet ve şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Sidir ağacının yedi tane yeşil yaprağını öğüttükten sonra suya katıp o sudan içmesi, geri kalan kısmıyla da yıkanması, yine şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Bu yol çoğu kez denenmiş, Allah’ın izniyle fayda vermiş, biz de pekçok hastaya bunu denedik ve hastaların hepsi de Allah’ın izniyle şifâ buldu. Bu yol, kendisine sihir yapılan için faydalı bir ilaçtır. Aynı şekilde bu ilaç, kendisine sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyen kimse için de faydalıdır. Zirâ bazı insanlar, sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyebilir. Bu rukye ve duâyı kendi kendine okur veya başkası tarafından kendisinin üzerine okunur veyahut da suya okuduktan sonra bir miktarını içip geri kalan kısmıyla da yıkanırsa, kendisine sihir yapılan veya eşiyle cinsel ilişkiye giremeyen kimse için Allah’ın izniyle yararlı olur. Bütün bunlar, şifâ bulmanın vesilelerindendir. Fakat şunun iyice bilinmesi gerekir ki, şifâ veren yalnızca Allah Teâlâ’dır. O’nun her şeye gücü

yeter. Hastalık da, onun ilâcı da yalnızca Allah Teâlâ'nın elindedir. Her şey, O'nun kazâ ve kaderiyle olur.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((ما أَنْزَلَ اللهُ داءً إِلاَّ أَنْزَلَ لَهُ شِفاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ.))

[رواه البخاري]

"Allah, hiçbir hastalık indirmemi**ş**tir (vermemiştir) ki o hastalı**ğı**n ilacını da indirmi**ş** (vermiş) olmasın. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez." [1]

Bu, Allah Teâlâ'nın bir lütfudur.

Başarıya ulaştıran ve dosdoğru yola ileten, ancak Allah Teâlâ'dır.

% % % % %

CİNİN, İNSANIN BEDENİNE GİREBİLECEĞİ GERÇEĞİNİ AÇIKLAMAK VE BUNU İNKÂR EDENE VERİLECEK CEVAP[2]:

Hamd, Allah'adır. Salât ve selâm, Rasûlullah'a, âile halkına, ashâbına ve onun yoluna uyanların üzerine olsun.

Hicrî 1407 yılının Şaban ayında S. Arabistan'ın Riyad şehrinde bazı müslüman kadınların bedenlerine giren bazı cinlerin, benim yanımda İslâm'a girdikleri haberini bazı yerel gazeteler kısa, bazısı da detaylı olarak yayınladı.

Riyad'da ikâmet eden Abdullah b. Müşerref el-Amrî adlı kardeş, bedenine cin giren kadının üzerine okuduktan sonra, o cine hitap etmiş, ona Allah'tan korkmasını hatırlatıp nasihat etmiş, zulmün haram ve büyük günah olduğunu kendisine haber vermişti. Kadının bedenine giren cin, kendisinin budist bir kâfir olduğunu söyleyince, Abdullah kardeş o cini kadının bedeninden çıkmaya dâvet etmiş, kadının bedenine giren cin de onun bu dâvetini kabul etmiş ve Abdullah kardeşin huzurunda İslâm'a girdiğini ilân etmişti. Daha sonra Abdullah kardeş, cinin İslâm'a girdiğini bizzat işitmem için;

---

[1] Buhârî

[2] Hicrî 3.11.1408 yılında Ali Tantâvî'ye gönderilen reddiye.

kadının velîsiyle birlikte cinin yanıma gelmelerini istedi. Daha sonra yanıma geldiler. Ben de cine, kadının bedenine niçin girdiğini sorduğumda, o kadının bedenine niçin girdiğini bana kadının sesiyle anlattı. Fakat konuşması bir erkeğin konuşmasıydı, kadının konuşması değildi. Bedenine cin giren kadın, yanımdaki sandalyeye oturmuş, erkek ve kız kardeşi de adı geçen Abdullah kardeşle birlikte bazı hoca efendiler yanımdaydılar ve orada bulunan herkes olanları gözleriyle gördüler ve cinin müslüman oluşunu ve konuşmasını işittiler. Kadının bedenine giren cin, kendisinin Hindistan kökenli ve budizm dînine mensup olduğunu haber verince, ben de ona nasihat edip Allah'tan korkmasını,bedenine girdiği kadından çıkmasını ve ona zulmetmemesini nasihat ettim. Bunun üzerine o cin bana; "**İslâm'ın hak dîn olduğuna** kanaat getirdim" diyerek İslâma girdiğini açıkladı. Ben de kendisine, Allah Teâlâ'nın kendisine hidâyetinden sonra kavmini İslâm'a dâvet etmesini tavsiye ettim. O da bunu yerine getireceğine dâir bana söz verdi ve bedenine girdiği kadından ayrıldı. Ayrılırken de son söylediği söz;"Esselâmu Aleykum" oldu.Daha sonra kadın, alışılmış diliyle konuşmaya, yorgun ve bitkin bir durumdan selâmet ve rahata kavuştuğunu hissetmeye başladı. Bir ay veya bir aydan daha fazla bir süre sonra iki kardeşi, dayısı ve kız kardeşiyle birlikte tekrar geldiğinde, bana sıhhat ve âfiyet içerisinde olduğunu,Allah'a hamd olsun o cinin bir daha bedenine dönmediğini söyledi. Ben de ona cinin kendisinin bedenindeyken neler hissettiğini sorduğumda,dînimize ters gelen çok kötü şeyler düşün-düğünü, budizm dînine ve bu dîn hakkında yazılmış kitapları okumaya meylettiğini bana haber verdi. Allah Teâlâ kendisini cinden kurtarıp bu kötü düşünceler de ortadan kalkınca, bâtıl düşüncelerden uzaklaşarak eski hâline döndü.

Bana ulaşan habere göre, fazîletli âlim Ali Tantâvî böyle bir şeyin olamayacağını, bu olayın bâtıl ve yalan olduğunu, bu konuşmaların kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini, gerçekte ise kadının konuşmadığını iddiâ etmiş, bunun üzerine ben, kendi konuşmasının kaydedildiği kaseti istedim ve kasette iddiâ ettiği şeyi öğrenmiş oldum. Cinin kendisine birçok soru sormama ve cevabını da almama rağmen, bu konuşmanın kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini söylemesine çok şaşırdım. Onun bu davranışı, yanlışın en çirkini ve bâtılı da hak göstermektir.

Yine kendisi, bir insan aracılığıyla cinin İslâm'a girmesinin Allah Teâlâ'nın şu âyetine aykırı olduğunu iddiâ etmektedir:

[{ | } ~وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ... Z [سورة ص من الآية :35]

“(Nuh) dedi ki: Rabbim! Beni bağışla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.”[1]

Şüphe yok ki bu, onun hatasıdır. AllahTeâlâ kendisine doğru yolu göstersin.

Yine bu anlayış, -Allah kendisini doğru yola iletsin- bâtıl bir anlayıştır.Çünkü cinin müslümanın aracılığıyla İslâm’a girmesinde Süleyman -aleyhisselâm-’ın yaptığı duâya aykırı bir durum sözkonusu değildir. Nitekim birçok cin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in aracılığıyla İslâm’a girmiştir. Nitekim Allah Teâlâ, Ahkâf ve Cin sûrelerinde bu durumu açıklamıştır.

Ebû Hureyre’den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan hadîste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ عَرَضَ لِي فَشَدَّ عَلَيَّ لِيَقْطَعَ الصَّلاَةَ عَلَيَّ، فَأَمْكَنَنِي اللهُ مِنْهُ فَذَعَتُّهُ، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أُوثِقَهُ إِلَى سَارِيَةٍ حَتَّى تُصْبِحُوا فَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ فَذَكَرْتُ قَوْلَ سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ:] ... | { ~وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ ...Z فَرَدَّهُ اللهُ خَاسِئًا.))

[رواه البخاري]

“Şeytan (dün gece) bana göründü ve namazımı bozmak için üzerime hücûm etti. Fakat Allah beni ona üstün kıldı ve onu boğazından öyle bir sıktım ki görmeniz için onu sabaha kadar caminin bir direğine bağlamaya azmettim. Bu arada kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-’ın şu sözünü hatırladım: “ Rabbim! Beni bağışla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.”' Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi.”[2]

Başka bir rivâyette şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ عِفْرِيتًا مِنَ الجِنِّ جَعَلَ يَفْتِكُ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ الصَّلاَةَ، وَإِنَّ اللهَ أَمْكَنَنِي مِنْهُ فَذَعَتُّهُ، فَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى جَنْبِ سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصْبِحُوا تَنْظُرُونَ إِلَيْهِ أَجْمَعُونَ أَوْ كُلُّكُمْ ثُمَّ ذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ:] ... | { ~وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ ...Z فَرَدَّهُ اللهُ خَاسِئًا.)) [رواه مسلم]

---

[1] Sâd Sûresi:35

[2] Buhârî

“Dün gece cinlerden bir şeytan namazımı bozmak için ansızın üzerime hücûm etti. Ancak Allah beni ona üstün kıldı ve onu yakasından tutup öyle bir sıktım ki hepinizin onu görmesi için sabaha kadar onu mescidin direklerinden birisine bağlamaya azmettim.Bu arada kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-’ın şu sözünü hatırladım: 'Rabbim! Beni bağışla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın'. Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi.” [1]

Nesâî de Buhârî’nin şartına göre Âişe’den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiğine göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kılarken şeytan yanına gelince yakasından tutarak onu yere sermiş ve boğacak kadar boğazını sıkmıştı.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hadisin devamında şöyle buyurmuştur:

“Öyle ki şeytanın dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim. Şayet Süleymân -aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı,insanların onu görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Ahmed ve Ebû Dâvûd’un Ebû Saîd el-Hudrî’den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri hadîste şu ibâre de vardır:

“Ellerimi uzattım ve boğazını sıkmaya devam ettim. Öyle ki salyasının soğukluğunu baş parmağım ile işâret parmağımın arasında hissettim.”

Ebû Hureyre’nin -Allah ondan râzı olsun- rivâyet etti hadiste, o şöyle der:

“Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ramazan'da toplanan zekât mallarını muhafaza etmem için beni tayin etti.Birisi yanıma geldi ve zekat malından avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim, dedim. Bana: 'Muhtaç durumdayım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var', deyince kendisini serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: ‘Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?’ diye sorunca, ona: 'Ey Allah’ın Rasûlü! Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım,' dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

‘Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar dönecektir.’ deyince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü beklemeye başladım. Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah’a yemîn

[1] Müslim

ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şikâyet edeceğim,' dedim. Bana; beni bırak, buna muhtacım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var ve bir daha dönmeyeceğim, deyince acıdım ve kendisini serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: 'Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?'diye sorunca, ona: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım, dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar dönecek' deyince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü üçüncü defa beklemeye başladım. Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah'a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şikâyet edeceğim,' dedim. Bana: Beni bırak da Allah'ın sana onunla fayda vereceği birkaç söz öğreteyim, dedi. Ben de: 'O sözler nelerdir?' diye sordum. Bana: 'Uyumak için yatağına uzandığında Âyetel-Kürsî'yi sonuna kadar oku. Çünkü Âyetel-Kürsî'yi okuduğun sürece Allah tarafından gönderilen bir melek seni korur ve sabahlayıncaya kadar şeytan sana asla yaklaşamaz' deyince onu serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana:

'Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?' diye sorunca, ona şöyle dedim: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'ın bana onunla fayda vereceği birkaç söz öğreteceğini iddiâ etti.Ben de onu serbest bıraktım. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana:

'O sözler nelerdir? diye sordu.

Ben de dedim ki: Bana, uyumak için yatağıma uzandığımda, Âyetel-Kürsî'yi başından sonuna kadar okumamı söyledi ve bana: 'Böyle yaparsan, Allah tarafından gönderilen bir melek sabahlayıncaya kadar seni korur ve şeytan sana asla yaklaşamaz' dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:'Bil ki o sana doğruyu söyledi, fakat kendisi çok yalancıdır. Üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun Ey Ebu Hureyre! diye sorunca, ben Ona: 'Hayır' dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'O şeytandır."[1] buyurdu.

Sahâbe -Allah onlardan râzı olsun- iyilik olan her şeyi elde etmeye gayret ederlerdi.

---

[1] Buhârî,sahîhinde 4. cilt, 487. sayfada yorumsuz olarak rivâyet etmiştir.

Mü'minlerin annesi Safiyye'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet elunan hadîste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يجْرِي مِنِ ابْنِ آدَمَ مجْرَى الدَّمِ.)) [متفق عليه]

"Hiç şüphe yok ki, kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hîlesi de insanın damarlarında (öylece) dolaşır."[1]

Osman b. Ebîl-Âs -Allah ondan râzı olsun-, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şöyle şikâyet etmiştir:

((يَا رَسُولَ اللهِ! إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلاَتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ r : ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْهُ وَاتْفِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلاَثًا، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللهُ عَنِّي.)) [رواه مسلم]

"Ey Allah'ın Rasûlü! Şeytan, kılmakta olduğum namazımda ve okuduğum Kur'an'da bana eziyet veriyor ve bundan haz duymama engel oluyor ve beni bunlarda şüpheye düşürüyor. (Bu durumda ne yapayım diye sordu).

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"O, Hanzeb adındaki şeytandır. Bunu hissettiğin zaman onun şerrinden Allah'a sığın ve sol tarafına hafifçe üç defa tükür" buyurdu.

Osman b. Ebîl-Âs -Allah ondan râzı olsun- şöyle dedi ki:

"Bunu yapınca, Allah -azze ve celle- onu (sıkıntıyı) benden giderdi."[2]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan sahîh hadislerde sâbit olduğu üzere, her insanla bir melek ve bir şeytan beraber olur. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bile böyledir. Fakat Allah Teâlâ ona yardım etmiş, onunla beraber olan şeytan müslüman olmuş ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e hayırdan başka bir şey emretmemiştir.

Cinin, insanın bedenine girebileceğine ve onu baygın hâle getirip yere serebileceğine Allah -azze ve celle-'nin kitabı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti ve ümmetin oybirliği delâlet ettiğine göre, ilim ehli olan birisi nasıl olur da böyle bir durumu ilimden ve hidâyetten yoksun bir şekilde inkâr edebilir? Aksine bu durum, ehli sünnet vel-cemaate aykırı hareket eden bazı bid'atçıları körü körüne taklit etmektir.

Bu durumu Allah Teâlâ'ya havâle ederiz.

---

[1] Buhârî ve Müslim

[2] Müslim

% % % % %

Kıymetli Okuyucu Kardeş,

Âlimlerin bu konudaki görüşlerini ve müfessirlerin Bakara Sûresinin 275. âyeti hakkındaki açıklamalarını Allah Teâlâ'nın izniyle sana zikredeceğim.

, + *) (' & % $ # " ! [

[275: سورة البقرة من الآية] Z... -

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.”[1]

Ebû Câfer İbn-i Cerîr et-Taberî -Allah ona rahmet etsin- bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Yani (fâiz yemesi sebebiyle) şeytan onu dünyada aklını ifsad eder. Onun boğazını sıkarak

Z - , [“delirmesinden” dolayı yere seren, yine şeytandır.”

İmam Beğavî de bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytanın çarpıp deli ettiği kimselerin kalktığı gibi kalkarlar.”

Z - , [lafzını ise “delilik” olarak tefsîr etmiştir. Bir kimse delirdiği zaman, onu cin çarptı denir.

İbn-i Kesîr de bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler,kıyâmet günü kabirlerinden sar'aya yakalanan ve şeytanın çarptığı kimselerin kalktıkları gibi kalkarlar. Bu durum, kabrinden çirkin bir şekilde kalkacak olmasından dolayıdır”.

Abdullah b.Abbâs -Allah ondan ve babasından râzı olsun- bu konuda şöyle der:

“Fâiz yiyen kimse, kıyâmet günü boğazı sıkılan deli gibi haşr olur”.

İbn-i Ebî Hâtim de şöyle der:

“Avf b. Mâlik ve Saîd b. Cubeyr, Suddî, Rabî’ b. Enes, Katâde ve Mukâtil b.Hayyân gibi kimselerden buna benzer şeyler rivâyet edilmiştir.”[2]

---

[1] Bakara Sûresi:275

[2] İbni Ebî Hâtim’in sözü burada bitmektedir.

İmâm Kurtubî de yukarıdaki âyetin tefsîrinde şöyle der:

"Bu âyet, cinin insanı sar'aya tutabileceğini inkâr eden, bu fiilin insanın tabiatından olduğunu, şeytanın insanın içerisine giremeyeceğini ve insanı çarpamayacağını iddiâ edenin sözünün geçersiz olduğunu gösterir."

Müfessirlerin bu anlamdaki sözleri pek çoktur. Dileyen bu sözleri arayıp bulabilir.

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- "Îdâhud-Dilâle fî Umûmir-Risâle lis-Sekaleyn" (Mecmûul-Fetâvâ, cilt: 19, sayfa: 9-65'te bulunan sözünün devamında) şöyle der:

"Bundan dolayı, Mu'tezile'den Cubbâî, Ebû Bekir Râzî ve başkaları sar'aya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini inkâr ettiler. Fakat cinin varlığını inkâr etmediler. Çünkü onlar bu konuda hatalı da olsalar, cinin insanın bedeninde görünmesi konusunda Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den naklolunan haberler, cinin görünmesi konusunda haber verilen naslar gibi değildir. Bundan dolayı, Ebul-Hasen Eş'arî "Makâlâtu Ehlis-Sünneti vel-Cemaah" adlı eserinde şunu zikreder:

"Ehli Sünnet vel-Cemaat, Allah Teâlâ'nın:

, + *) (' & % $ # " ! [

[سورة البقرة من الآية :275] Z.... -

"Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar."[1]

Emri gereği, cin çarpmış birisinin bedenine cinin girebileceğini söylerler.

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah der ki:

"Babama, bazı insanlar, cinin insanın bedenine giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, dedim."

Bana: "Oğulcuğum! Onlar yalan söylüyorlar, kendi diliyle konuşan cinin tâ kendisidir, dedi."

Bu konu adı geçen kitapta detaylı olarak açıklanmıştır.

Şeyhul-İslâm İbni Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- "Mecmû'ul-Fetâvâ" adlı eserinde 24. cildin 276 ve 277. sayfalarında yine şöyle der:

"Cinin varlığı, Allah'ın kitabı Kur'an ve Rasûlünün sünneti, ilk müslümanlar ve imamların ittifakıyla sâbittir. Aynı şekilde cinin insanın bedenine

---

[1] Bakara Sûresi:275

girebileceği, ehli sünnet âlimlerinin ittifakıyla sâbittir. Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

, + *) (' & % $ # " ! [

[275: سورة البقرة من الآية] Z.... -

"Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar."[1]

Buhârî ve Müslim'in sahîhlerinde rivâyet olunan hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنِ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ.)) [متفق عليه]

"Hiç şüphe yok ki kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hîlesi de insanın damarlarında (öylece) dolaşır."[2]

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah yine şöyle der:

"Babama; bazı insanlar, cin çarpmış birisinin bedenine cinin giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, dedim."

Bana: "Oğulcuğum! Onlar yalan söylüyorlar, kendi diliyle konuşan cinin tâ kendisidir, dedi."

İmam Ahmed'in dediği şey,bilinen bir şeydir. Çünkü cin çarpan kimse, konuştuğunda ne dediği anlaşılmaz. Öyleki onun vücûduna vurulan büyük darbenin aynısı, bir deveye vurulmuş olsa, devenin vücûdunda büyük bir iz bırakırdı. Bununla birlikte cin çarpmış kimse, kendisine vurulan darbeyi hissetmez ve ne konuştuğu şeyi de anlamaz. Cin çarpmış kimse, yanında bulunan sağlam insanla birlikte üzerinde oturduğu halıyı bile çeker,aletlerin yerini değiştirir, bir yerden başka bir yere nakleder ve bunun gibi daha pekçok şeyi yapar. Bunu gören kimse, cin çarmış birisinin diliyle konuşanın ve bu eşyaları yerinden hareket ettirenin insandan başka bir varlık olduğunu yakînen bilir.

Cin çarpmış birisinin bedenine cinin girebileceğini hiçbir İslâm âlimi inkâr etmemiştir. Her kim, bunu inkâr eder ve şeriatın bunu yalandığını iddiâ ederse, İslâm şeriatına iftirâ etmiş olur. Şeriatta bunun olamayaca-ğına dâir hiçbir delîl yoktur.

İmam İbn-i Kayyim -Allah ona rahmet etsin- "Zâdul-Meâd" adlı kitabının cilt: 4, sayfa: 66-69'da şöyle der:

"Sara iki türlüdür:

---

[1] Bakara Sûresi:275

[2] Buhârî ve Müslim

Birincisi: Yeryüzündeki kötü rûhlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesi ile vukû bulan sara (cin çarpması) hastalığı.

İkincisi: Kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığı.

Bu ikinci kısmın (zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının) nedeni ve nasıl tedâvi edilmesi gerektiği hususunda doktorlar gerekeni açıklamışlardır.

Yeryüzündeki kötü rûhlar yâni cin şeytanlarının insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince, ileri gelen doktorlar ve akıl sahipleri bunu reddetmeyip kabul etmekte ve bunun tedâvisinin cinlerin tesirlerini ortadan kaldırmak sûretiyle onların fiillerine karşı koymak ve bu filleri boşa çıkarmak, ancak cinlerin kendilerinden kaçtığı melekleri kullanmakla mümkündür. Bu ise, Allah'a ibâdet etmek ve Kur'an okumak gibi, insanı Allah Teâlâ'ya yaklaştıran amelleri yerine getirip şeytanların amellerine karşı koymakla mümkündür. Bokrat, bazı kitaplarında bu konuya değinmiş ve bazı sara hastalıklarının tedâvisi hakkında şöyle der: Bu tedâvi şekli, ancak kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının tedâvisinde yararlı olur.

Yeryüzündeki kötü rûhlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesi ile vukû bulan sara hastalığına gelince, bunun tedâvisinde bu ilâç (günümüzde kullanılan tıbbî ilaçlar) yararlı olamaz.

Bilgisiz, hakîr ve sefil doktorlara ve inkârcılığın fazîlet olduğuna inananlara gelince, bunlar yeryüzün-deki kötü rûhların yâni cinlerin, insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığını inkâr etmekte ve cinlerin,cin çarpmış kimsenin bedeninde etkili olabilece-ğini itiraf etmemektedirler.Bu, onların bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. Bu sebeple tıbben üretilen ilaçlar bu hastalığı gideremez. Görünen ve varolan şey, bunu göstermektedir. Sara hastalığının, bazı kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle olduğunu söylemeleri, her yönüyle değil de sadece bir yönden doğrudur.........."

Ardından şöyle der:

"İnkârcı doktorlar çıkmış ve sadece zehirlenme ve buna benzer hastalıklar gibi, insanın bedenine giren hastalıkların olabileceğini söylemişlerdir.

Cinleri ve onların etkileri hakkında aklı ve bilgisi olan bir kimse bu doktorların bilgisizliğine ve akıllarının yetersizliğine gülüp geçer.

Bu hastalığın tedâvisi iki yönden mümkündür:

Birincisi: Cin çarpmış kimse yönünden.

İkincisi:Cin çarpan kimseyi tedâvi etme yönünden.

Cin çarpan kimsenin tedâvisi, onun bedenen güçlü, cinleri yaratan Allah Teâlâ'ya karşı doğru bir îmâna sahip olması ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sahîh duâ ve zikirleri okurken diliyle kalbi birbirine uyması yâni diliyle okurken kalbinin ona mutabık olması gerekir. Bu, bir tür savaştır. Çünkü düşmanına karşı savaşan kimse, şu iki şeyle silahlanmazsa, düşmanına gâlip gelemez:

Birincisi: Bedensel yönden sağlıklı ve silahının iyi olması.

İkincisi: Bileğinin güçlü olması gerekir.

Bu iki silahtan birisi olmazsa, o silah düşmana pek fazla tesir etmez.

Bir silah düşmana tesir etmediğine göre, iki silahtan mahrum olan ve kalbi tevhidden, Allah Teâlâ'ya tevekkülden ve O'na yönelmekten uzak bir şekilde harabe hâline gelmiş ve silahsız kalmış bir kimsenin hâli nice olur.

İkincisi: Cin çarpan kimseyi tedâvi edenin de yukarıda belirttiğimiz iki silahla silahlanması gerekir. Öyle ki cin çarpan hastaları tedâvi eden bazı kimseler, onları tedâvi ederken, hastanın bedenine giren cine; 'Onun (hastanın) bedeninden çık' veya 'Bismillah' veyahut da 'Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh' demekle yetinmektedirler. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cine hitâben şöyle derdi:

"(Bunun) çık. Ey Allah'ın düşmanı! Ben Allah'ın elçisiyim."

Şeyhimiz İbn-i Teymiyye'yi cin çarpmış kimsenin bedenine giren cinle konuşmak için birisini yolladığına şâhit oldum. O kimse, cine şöyle dedi: Şeyhimiz sana (onun bedeninden) çıkmanı söyledi.Çünkü böyle yapman sana helâl değildir. Bunun üzerine cin çarpan kimse kendine gelirdi. Kimi zaman şeyhimiz bizzat kendisi cinle konuşur, kimi zaman da cin inatçı olur ve ancak ona vurmakla hastanın bedeninden çıkardı. Cin çarpan kimse kendine geldiğinde hiçbir acı hissetmediğini bizimle birlikte başka kimseler de birçok kez şâhit oldular."

İbn-i Kayyim -Allah ona rahmet etsin- şöyle devam eder:

"Özetle söylemek gerekirse, bu tür sara hastalığını ve tedâvi şeklini ancak ilim, akıl ve bilgi yönünden nasibi olmayan kimse inkâr eder.

Cinler genellikle, dîni yönden zayıf, kalbi Allah'tan uzak,dilleri zikirden, şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan nebevî duâlardan ve îmândan yoksun olan kimselere musallat olurlar. Böyle olunca cin, insanı silahsız olarak yakalar.Kimi zaman da onu çırılçıplak bir halde bulur ve onun bedenine

girerek ona tesir eder."[1]

Cinin insanın bedenine girebileceğine dâir zikrettiğimiz şer'î deliller ile ehli sünnet âlimlerinin bu konudaki icmâı, cinin insanın bedenine girebileceğini inkâr eden kimsenin sözünün geçersiz ve fazîletli âlim Ali Tantâvî'nin bunu inkâr etmekte hatalı olduğunu okuyanlara gösterir.

Fazîletli âlim Ali Tantâvî, kendisine ne zaman gerçeği gösterecek birisi olursa, hakka döneceğine söz verdi.Zikrettiğimiz şeyleri okuduktan sonra kendisinin doğruya döneceğini ümit ederim. Allah Teâlâ'dan, bizi ve kendisini hidâyet ve başarıya iletmesini dilerim.

Ayrıca, S. Arabistan'da yayınlanan Nedve gazetesinin 14.10.1407 hicri yılında Dr. Muhammed İrfan'dan naklettiği habere göre, Dr. Muhammed İrfan, cinnet sözcüğünün tıbbî sözlüklerden kaldırıldığını, cinin insanın bedenine girmesinin ve bedenine girdiği insanın diliyle konuşmasının ilmî olarak yüzde yüz yanlış olduğunu iddiâ etmesinin hepsi bâtıldır.

Bütün bunlar, adı geçen doktorun ehli sünnet âlimlerinin kabul ettiği şer'î ilimler hakkındaki yeterli bir bilgiye sahip olmamasından kaynaklanmaktadır. Pek çok doktorun bunu bilmemesi,cinin insanın bedenine giremeyeceğine delil teşkil etmez.Aksine doğruluk, emânete riâyet ve dînî konularda yeterli bilgiye sahip olmakla bilinen İslâm âlimlerinin bu konuda bilgili olduklarına, kendilerinin de büyük bir cehâlet içerisinde olduklarına delil teşkil eder.

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye'nin naklettiği gibi, ehli sünnet âlimleri bu konuda oybirliğine varmışlardır.

Aynı şekilde Ebul-Hasen Eş'arî'den nakledildiğine göre, ehli sünnet âlimlerinden de böyle nakletmiştir.

Yine, Hanifî âlimlerinden Ebû Abdillah Muhammed b. Abdillah eş-Şelebî'nin (ölümü: Hicrî 799) "Âkâmul-Mercân fî Ğarâibil-Ahbâr ve Ahkâmil-Cân" adlı kitabının 51. bâbında Ebul-Hasen el-Eş'arî'den bunu nakletmiştir.

İbn-i Kayyim'in -Allah ona rahmet etsin- daha önce zikredilen sözünde olduğu gibi, doktorların ileri gelenleri ile akıl sahipleri bu olayı inkâr etmeyip kabul etmektedirler. Bu durumu, doktorlardan bilgisiz, seviyesiz ve münâfık olanlar ancak inkâr ederler.

Okuyucu Kardeş!

Hak olarak zikrettiğimiz şeylere sımsıkı sarılman ve bunu böyle bilmen gerekir. Bu konuda bilgisizce konuşan doktorlara, Mu'tezile ve onlar gibi bid'at ehli olan grupları taklit eden bilgisiz doktorlarla başkalarına aldanmamalısın.

Her işte yardım yalnızca Allah Teâlâ'dan dilenir.

[1] İbn-i Kayyim'in -Allah ona rahmet etsin- sözünden kastedilen şey burada bitmektedir.

% % % % %

UYARI

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den zikrettiğimiz sahîh hadisler ve ilim ehlinin görüşleri göstermektedir ki, cinle karşılıklı konuşmanın, ona nasihat etmenin, ona hakkı hatırlatmanın, onu İslâm'a dâvet etmenin ve onun bu dâvete icâbet etmesinin, Allah Teâlâ'nın Süleyman -aleyhisselam- hakkında Sâd sûresinde belirttiği hususa aykırı bir durum sözkonusu değildir.

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmuştur:

[{ | } ~وَهَبۡ لِي مُلۡكٗا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ... Z [سورة ص من الآية :35]

"(Nuh) dedi ki: Rabbim! Beni ba**ğış**la ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın."[1]

Aynı şekilde, bir insanın cine iyiliği emretmesi ve onu kötülükten alıkoyması, girdiği insanın bedeninden çıkmaması halinde ona vurması, zikredilen âyete aykırı değildir. Aksine bu, insana karşı yapılan gibi, saldırganı savmak, mazlûma yardım etmek, iyiliği emredip kötülükten alıkoymaktır.

---

[1] Sâd Sûresi:35

Daha önce de zikredilen sahih hadiste bildirildiği gibi, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şeytanın boğazını mübârek elleriyle öyle bir sıkmıştı ki şeytanın ağzının salyası ellerine kadar akmıştı.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Şayet kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, insanların onu görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Ebud-Derdâ’dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan hadiste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ عَدُوَّ اللهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشِهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِي فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنْكَ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قُلْتُ: أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللهِ التَّامَّةِ ، فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللهِ لَوْلاَ دَعْوَةُ أَخِينَا سُلَيْمَانَ لَأَصْبَحَ مُوثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وِلْدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ.)) [رواه مسلم]

“Allah’ın düşmanı İblis elinde bir ateş parçası ile geldi ve o ateşi yüzüme tutmak istedi. Ben de ona üç defa: ‘Senin şerrinden Allah’a sığınırım’ dedim. Sonra ona üç defa: ‘Seni Allah’ın tam lânetiyle lânetliyorum” dedim, fakat yine çekilmedi.Sonra onu tutup bağlamak istedim, fakat Allah’a yemin ederim ki kardeşimiz Süleymân -aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, Medine’nin çocuklarının onunla oynamaları için sabaha kadar bağlı kalırdı.” [1]

Bu anlamdaki hadisler ve aynı şekilde İslâm âlimlerinin görüşleri pek çoktur.Şimdiye kadar zikrettiğimiz şeylerin, gerçeği öğrenmek isteyen için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ederim.

Allah Teâlâ’dan güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını vesîle kılarak, bizi ve diğer bütün müslümanları dîninde bilgili kılmasını ve bu dîn üzere sâbit kılmasını dileriz.

Söz ve davranışlarımızda hepimize doğruyu bulmayı, bizleri ve bütün müslümanları Allah Teâlâ'nın dîninde bilgisizce konuşmaktan ve bilmediğimiz şeyleri inkâr etmekten korumasını dilerim.

Allah Teâlâ bunun sahibidir ve O’nun buna gücü yeter.

Allah Teâlâ, kulu ve elçisi olan Peygamberimiz Muhammed’e, âile halkına, ashâbına ve ona en güzel bir şekilde uyanların üzerine salât ve selâm eylesin.

% % % % %

---

[1] Müslim